

ת"פ 24349/05/19 - מדינת ישראל נגד מ' ס'

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 24349-05-19

ת"פ 3765-03-19

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: מ' ס'

בשם המאשימה: עו"ד חן זערור

בשם הנאשם: עו"ד רן עמר

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום בעבירות אלימות. באחד בעבירת תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ובשני בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. ראוי לציין כי ההודאה באה לאחר שהתקבלה חו"ד פסיכיאטרית בענינו של הנאשם, ממנה עלה כי הוא מאובחן כלוקה בסכיזופרניה, אך נמצא כשיר לעמוד לדין, וכי היה אחראי למעשיו במועד ביצוע העבירות. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר מבחן, במסגרתו הוערך סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית, ולא ניתנה המלצה טיפולית שיקומית. בדיון מיום 23.2.21 הופנה הנאשם לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות, שלא מצא מקום להשמת הנאשם לריצוי עונשו בעבודות שירות, לאחר שהנאשם סירב לעבוד בשעות הנדרשות באופן קבוע ורצוף. ביום 1.6.21 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

1. ת"פ 24349-05-19: הנאשם והמתלוננת, אשר מתניידת בכיסא גלגלים, הם בני זוג לשעבר ולהם שני ילדים קטנים. בהסכמתה של המתלוננת נהג הנאשם להגיע מפעם לפעם לבית בו היא מתגוררת עם ילדיהם (להלן: הבית). ביום 10.1.19 בשעה 21:45 לערך הגיע הנאשם לבית כשהוא נתון להשפעת אלכוהול, והמתלוננת ביקשה כי יעזוב. בעקבות ויכוח שנתגלע בין השניים פיזר הנאשם פחיות בירה בבית ובעט בכיסא הגלגלים של המתלוננת, כך שזו נפלה לרצפה. היא התקשרה למוקד 100 על מנת להזעיק את המשטרה למקום, בעוד הנאשם מנסה לחטוף ממנה את מכשיר הטלפון. כשהגיעו שוטרים לבית, הם מצאו את הנאשם והמתלוננת, כשהאחרונה שרועה על הרצפה. בעת שהובל לתחנת המשטרה אמר הנאשם לאחד השוטרים, כי "מי שיתקרב לחברה שלי אני ארצח אותו". במסגרת תיקון כתב האישום נמחקה עבירת האיומים, והנאשם הורשע בגין אישום זה בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג.

ת"פ 3765-03-19: ביום 28.11.18 בשעה 9:30 לערך הגיע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול לבית הספר "רבין" בנתניה, וחרף סירוב השומר להכניסו נכנס לשטח בית הספר. בהמשך פגש בסגנית מנהלת בית הספר (להלן: סגנית המנהלת), ומסר לה כי הוא מחפש את מנהלת בית הספר (להלן: המנהלת), מאחר שנודע לו שילד אחר היכה את בנו. הוא איים על סגנית המנהלת באומרו: "אני אראה לה מה זה מרביצים לבן שלי". משהבין כי המנהלת לא נמצאת במקום, הוסיף ואיים על סגניתה: "אין בעיה, אם לא רוצים לטפל בילד המכה, אין בעיה אני אפגע בו לבד היום". כאמור, בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לאחר שנמחקה העבירה של הסגת גבול פלילית.

חוות דעת

2. חוו"ד פסיכיאטרית: ממצאי חוות הדעת יובאו בצמצום, על מנת להקטין ככל הניתן את הפגיעה בצנעת הפרט. הנאשם בן כ-40, עלה לארץ בגיל 10, מתגורר כיום בבית הוריו עם שניים מאחיו, רווק ואב לשני פעוטות, איננו עובד ומתקיים מקצבת נכות. השלים 12 שנות לימוד ותעודת בגרות, גויס לצה"ל, ושחרר בחלוף כשנתיים ומחצה על רקע אי התאמה נפשית. לאחר שחרורו ניסה להשתלב בשוק העבודה אך לא הצליח בשל מצבו המנטלי. הסתגר במשך שנתיים בביתו ולאחר שהחל בטיפול נפשי הוכר על ידי המל"ל כלוקה בסכיזופרניה. לפני כשמונה שנים החל בקשר עם המתלוננת הסובלת מנכות על רקע מחלת הפוליו ומתניידת בכיסא גלגלים. השניים מעולם לא התגוררו תחת קורת גג אחת, ומקיימים קשר זוגי לסירוגין. במהלך השנים נולדו לשניים שני ילדים, נוסף לשלושת ילדיה של בת הזוג. הנאשם מסר כי החל לשתות אלכוהול בגיל 21, עד לכמות של 5 בקבוקי בירה ליום, כשלדבריו מאז שנת 2019 הוא נקי מאלכוהול. הנאשם מקבל טיפולים במרפאה לבריאות הנפש, אך איננו שומר על רצף טיפולי ואינו מגיע למעקבים כנדרש. בבדיקתו נמצא צלול, בעל התמצאות תקינה, לרבות באשר לסיטואציה המשפטית ופרטי האישומים המיוחסים לו. לא נצפו מחשבות שווא, שלל הפרעות בתפיסה, בוחן המציאות והשיפוט הוערכו כשמורים. נמצא כי הנאשם איננו נתון במצב פסיכוטי, מבין את משמעות מעשיו, מסוגל לעקוב אחר המשפט ולהיוועץ בראייתו, ומכאן - כשיר לעמוד לדין. עוד נמצא כי גם בתקופה בה בוצעו העבירות היה הנאשם אחראי למעשיו.

תסקיר מבחן: גם ממצאי התסקיר יובאו על דרך הצמצום, מאותה הסיבה. הנאשם מוכר לשירות המבחן מהפניותיו בתיקים קודמים: בשנת 2014 הורשע בעבירות החזקת סכין ותקיפה סתם, בגין נדון למאסר בפועל למשך

3.5 חודשים; בשנת 2017 הורשע בהעלבת עובד ציבור ונדון למאסר על תנאי; בשנת 2020 הורשע בעבירות איומים (3 אישומים), הפרת הוראה חוקית (3 אישומים) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון למאסר בפועל למשך 7.5 חודשים. הנאשם הודה בביצוע העבירות, אך התקשה לקחת אחריות מלאה. אשר לעבירת התקיפה, מסר כי היה נתון תחת השפעת אלכוהול ואיננו זוכר את מעשיו. טען כי מאז הפסיק לצרוך אלכוהול. אשר לעבירת האיומים, הסביר כי ביקש לגונן על בנו, והיה חדור מוטיבציה לשוחח עם המנהלת ולברר כיצד יטופל המקרה. קצינת המבחן לא התרשמה כי הנאשם מביע צער על התנהגותו, ועסוק בעיקר בתחושת הפגיעה וברצון להגן על בנו. בת הזוג שללה התנהגות אלימה כלשהי מצדו של הנאשם לאורך השנים, פיזית או מילולית, פרט לאירוע מושא כתב האישום. לדבריה, הוא משמש אב אוהב ומסור לילדיו. לאחר האירוע חזרו השניים לקשר זוגי, הנאשם הפסיק לשנות אלכוהול, לוקח טיפול תרופתי באופן עקבי, והיא איננה חוששת מפניו. לאחר בחינת מכלול הנתונים העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה, שחומרתה צפויה להיות בינונית, והמליצה לנאשם לפנות למעקב פסיכיאטרי צמוד ולהשתלב בטיפול בתחום השימוש באלכוהול. הנאשם שלל כל נזקקות או בעייתיות במצבו, וסירב לקחת חלק בהליך טיפולי או שיקומי. משכך לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית.

חוו"ד הממונה על עבודות שירות: הנאשם לא הציג מסמכים רפואיים נדרשים, וממילא טען כי לא יוכל לבצע עונשו בדרך של עבודות שירות, זאת בשל מוגבלותה של בת זוגו, והצורך לסייע לה בטיפול בילדים, לרבות לקחתם למסגרות והחזרתם. משכך נמצא כי איננו מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם, ולעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. אשר לאירוע התקיפה, הפנתה לנסיבות בהן נמצאה המתלוננת על ידי השוטרים, כשהיא שרועה על הרצפה, וביקשה לייחס לנאשם התנהגות אכזרית משלא סייע למתלוננת לקום. אשר לאירוע האיומים, הצביעה על התנהגותו הבריונית והאלימה של הנאשם שנכנס לבית הספר כשהוא תחת השפעת אלכוהול וחרף סירובו של השומר, ולחומרת הפגיעה בסדר הציבורי באיומים שהטיח בסגנית המנהלת. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע בגין כל אחד מהאישומים מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. היא הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/ת1) וסקרה את הרשעותיו הקודמות, הפנתה לתסקיר המבחן ולחוו"ד הפסיכיאטרית, לבעייתיות בשימוש באלכוהול, לכך ששני האירועים בוצעו תחת השפעת אלכוהול, לקשייו של הנאשם להתמודד עם דחפיו האלימים ולחוסר התובנה באשר למצבו וצרכיו הטיפוליים, ועתרה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של כל אחד מהמתחמים, לגזור אותם במצטבר, ולהשית בנוסף מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה להודייתו של הנאשם במיוחס לו בכתבי אישום שתוקנו לקולה, ולקבלת האחריות על מעשיו. אשר לתקיפת בת הזוג, טען לעבירה במדרג חומרה נמוך, הנאשם לא פגע ישירות בגופה של המתלוננת, אלא בעט בכיסא הגלגלים עליו ישבה, ממנו נפלה לרצפה מבלי שנגרם לה נזק גופני. הנאשם נשאר בבית עד להגעת השוטרים. הוא לא סייע למתלוננת לקום, אך לא ניתן לייחס זאת לממד של אכזריות כטענת ב"כ המאשימה, כי אם לחוסר אונים של הנאשם שהיה שתוי באותה עת. אשר לעבירת האיומים, הנאשם לא הגיע לבית הספר מתוך גחמה במטרה לפגוע בילד המכה, כי אם מתוך מצוקה, בכוונה לדאוג לכך שמנהלת בית הספר תטפל בבעיה. דברי האיום שהשמיע באוזני

סגניתה נאמרו מתוך סערת רגשות ותחת השפעת אלכוהול. האיומים במדרג חומרה נמוך, אינם מוגדרים באשר לאופי הפגיעה, והושמעו לאוזני צד שלישי ולא במישרין לנשוא האיום. מצבו הנפשי של הנאשם משליך על מידת האשם המוסרי שניתן לייחס לו. ב"כ הנאשם הציג פסיקה וביקש לקבוע מתחמי ענישה מתונים, בין מאסר על תנאי לבין חודשי מאסר בודדים לריצוי בעבודות שירות בגין כל אחד מהאישומים.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם. ב"כ הנאשם מודע, כמובן, לקושי להעמיד את העונש בתחתית המתחם, על רקע עברו הפלילי של הנאשם. בצד זאת ביקש להפנות לשיקולים המצדיקים להורות כן: לחלוף הזמן - כשנתיים ומחצה מאז ביצוע העבירה האחרונה; להודיה, נטילת האחריות והבעת החרטה; לדברי הנאשם ובת זוגו לפיהם חדל מצריכת אלכוהול; לכך שבת זוגו איננה חוששת מפניו, הקשרים ביניהם התחזקו מאז האירוע, והוא משמש אב מסור לילדיו; לכך שלא הוציא לפועל את איומיו לפגוע בילד המכה, ומאז האירוע לא נכנס לבית הספר, ויותר מכך, בני הזוג העבירו את ילדיהם למסגרת חינוכית אחרת. עונש מאסר יפגע לא רק בנאשם, אלא בבת זוגו הזקוקה לעזרתו, ובילדיהם הפעוטים. הנאשם, חרף מגבלותיו, תומך בבת זוגו ומסייע לה בטיפול בחמשת ילדיה, מבצע עבודה שלחיות מדי יום, והעונש יכביד עליה עד מאד.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען כי מאז שוחרר בפעם האחרונה מבית הסוהר הוא שומר על עצמו נקי מאלכוהול, ומסייע לבת זוגו וילדים ככל יכולתו.

דיון

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

4. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים (ובצדק) על כך שמדובר באירועים נעדר קשר כלשהו ביניהם, ייקבעו מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים.

מדיניות הענישה - עבירות אלימות במשפחה

5. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל, וזאת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג:

רע"פ 7660/19 פלוגי נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל-14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוג. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוגי נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוגי נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם

ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). המערער הורשע בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה לסימן כחול. דוֹבֵר באירוע יחיד, במערער נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה על רקע הליך טיפולי ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו של המערער. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את המערער וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

קביעת המתחם - תקיפת בת זוג

6. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם הן בגדר התרחשות בזוויה אותה יש להכרית, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19).

בצד זאת, ברי כי כל מקרה נשקל לגופו, על הנסיבות המיוחדות אותו. בענינו, מדובר באירוע אלימות קצר, בעיטה בכיסא הגלגלים שכתוצאה ממנה נפלה המתלוננת לארץ. האירוע מכוער, פגיעה בבת זוגו של הנאשם ואם ילדיו, אשר סובלת מנכות, ולא הייתה מסוגלת להתרומם ולהתיישב בכוחות עצמה. במעשיו פגע הנאשם בשלוות נפשה של המתלוננת, בביטחונה ובמוגנותה בתוך ביתה פנימה. צודקת ב"כ המאשימה בהפנותה לממד הכיעור שבהתנהגותו של הנאשם לאחר האירוע, כשהותיר את המתלוננת שרועה על הארץ עד הגעת כוחות ההצלה למקום, וכן לביצוע המעשה תחת השפעת אלכוהול. מנגד, ספק בעיניי אם בנסיבותיו של הנאשם, הלוקה בנפשו, ראוי לייחס לו מידה של אכזריות. בהינתן האירוע הקצר, העובדה כי הנאשם לא פגע במתלוננת במישורין, כי לא נפגעה פיזית, כי פוטנציאל הנזק אף הוא איננו גבוה, ולאור מצבו הנפשי של הנאשם ומידת התובנה שניתן לייחס לו (סעיף 40ט(6), (9) לחוק העונשין), החלטתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות.

מדיניות הענישה - עבירות איומים

7. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מעבירת האיומים בה הורשע הנאשם - הגנה על שלווה נפשם וביטחונם של משרתי ציבור הממלאים תפקידם, על חופש הפעולה שלהם ועל יכולתם למלא ולקיים את תפקידם ללא מורא, ובפרט כשמדובר בעובדי מערכת החינוך (בדומה לעובדי מערכת הבריאות) הראויים להגנה מיוחדת.

מתחם העונש המקובל בפסיקה לעבירות איומים נע בין מאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

קביעת המתחם - איומים

8. מתחם הענישה יקבע באופן מותאם לנסיבות המקרה, על ייחודיותו וחומרתו. אין דין איומים ברצח כדין איומים סתמיים. אין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. במקרה דנן מדובר באיום שהוטח כלפי סגנית מנהלת בית ספר, בתוך שטח בית הספר, לאחר שהנאשם נכנס פנימה כשהוא שתוי, חרף סירוב השומר. מנגד, גם בהינתן החומרה שבהשמעת איומים כלפי צוות חינוכי, והחובה להגן על עובדי ההוראה מפני כל פגיעה, קלה כחמורה, אין מדובר באיומים ברף גבוה, האיומים כלליים ולא ממוקדים, והם פסקו בחלוף זמן קצר. גם באירוע זה יש לתת את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולמצבו הנפשי, שיש בהם להפחית ממידת האשם הכרוך בביצוע העבירה. מכאן, גם באישום זה החלטתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין עונש מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

גזירת העונש

9. במסגרת ההסדר תוקנו כתבי האישום לקולה, הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו וחסך את העדתם של עדי התביעה. מערכת היחסים עם בת הזוג חיובית, הנאשם בקשר איתה ועם ילדיהם, ולדבריה (כפי שהובאו באמצעות קצינת המבחן וכן מפי ב"כ הנאשם ששוחח עם המתלוננת עובר לדיון הטיעונים לעונש), גזירת עונש מוחשי על הנאשם תפגע במתלוננת ובילדיה להם מסייע הנאשם באופן שוטף, בחיי היום-יום. נסיבותיו האישיות והנפשיות של הנאשם - יש בהן להוות שיקול גם בקביעת העונש בתוך המתחם, כמדד לעוצמת הפגיעה בנאשם עצמו כתוצאה מהטלת עונש מאסר ממש לריצוי מאחורי סורג ובריח. בקביעת הרכיב הכספי התחשבתי במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, המתפרנס מקצבה.

מנגד, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכביד של הנאשם, שלחובתו עבירות אלימות ואיומים קודמות - הגם שלא כלפי בת זוגו. תסקיר המבחן שהוגש איננו מן המשופרים (לשון המעטה), ומלמד על מסוכנות משמעותית הנשקפת מן הנאשם, ועל מי שלא הפנים את הצורך בטיפול ובשיקום. ההחלטה שלא לאפשר ריצוי העונש בדרך של עבודות

שירות רובצת לפתחו של הנאשם, ואין לו להלין אלא על עצמו.

10. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים השונים, ובהתחשב בשני האישומים בהם הורשע הנאשם, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים.
- ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירות אלימות כלשהן, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

הושמע ביום כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021 במעמד הצדדים.

בשל תקלה טכנית נחתם היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, בהעדר הצדדים.